

Emlékeiben Ő az ember

Thursday, 03 May 2012

Hamarosan itt a nyár, a szénidő, az árdő, a kirándulás a kempingezés ideje. A cserkészek számára pedig a tábortábor. Egy csörgődeszák kispatak partja melletti tisztáson táborozás fűnyel villan fel, cserkészek által keltetett. Engedjék meg, hogy meghívjam a németeket a táborozás és elmeséljem egy regccserkészes első táborozási élményemről.

Már kisiskolás koromban végigjártam arra, hogy cserkészek legyek, és nyáron cserkésztáborba menjek. Még inkább végigjártam, miután a desanyám elengedett a bátyámmal Gárdai útra, a nagy nemzetközi cserkésztáborba, a Jamb meglátogatni. Egy mikor első gimnazista letem, a cserkésztáborban, ahol a gimnáziumnak volt cserkészcsoportja, mindjárt leiratkoztam és a szénidőben már el is mentem a táborozni. Nagyon szép helyen voltunk. Repítjük a Banská tiavnicánál egy kis patak mellett, amely körülbe zárt a szikla alatti kis tisztást. Nagyon szépen teltek a napok, eljártunk kirándulni is és estenként táboroztunk. Már az utolsó héten kezdődött. A táborozás utáni találkozás, lefekvés után az hamar elaludtunk. Kis idő telhetett el, amikor arra gondoltam, hogy rádöntöm a trombitáimnak. Gyorsan felébredtem a székelyek elhagyott sorakozva vartuk a táborparancsnokunk parancsát. Bejelentette, hogy ellenséggel támadta meg a táborunkat ezért minden raj sorba felsorakozik a patak mentén és vadi a tábor. Embereket láttunk a tábor szélén. Egy kis idő múlva a táborban csend lett és lefektük a rádöntött trombitákat. Felzaklatottan feleltem az őreknél az őreim nem jött a szemükre. Egyszer csak azt hallottuk, hogy furcsán kezd zögni az erdő. Az egyre hangosabban. Majd hatalmas villámok csapdostak valahol a tábor szélén, amit a szikla nagy hangban, mint fűnyelben mindig utánozott. Nagy zörpös és kényelmetlen. Mindnyájan a székelyek egyik sarkába börtönbe álltunk és elkezdte imádkozni. Több mint félóra tarthatott a székelyek idő, nekünk vágatellenek tánt. Meg is fogadtam, csak kerékek szerencsésen haza, soha többet nem megyek cserkésztáborba. Pár nap múlva csomagoltunk és indultunk haza. Az utolsó pillanatokig az őreknél az őreim, az őreim vonatom egy óra múlva indult Párkányba. Az őreim megengedte. Az őreim minden pillanatokig utána álltam, hogy hányan maradnak még a vonaton. Végül megérkeztek. Rajtam kívül csak a kalauzok álltak ki. Az őreim még egy kicsit vartam, hátha valaki még gúncos jött be a táborba, de sajnos senki. Egy az őreim félve elindultam a vakságtól a három és fél kilométer kerámiton be a táborba. Mindig jobban kezdtem fűnyel. Egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy ahogyan őreim látkedek, ugyan úgy valaki, látkedve jött utána, ha megálltam a látkedések zaja is elmaradt. Már kivet a verejték, amikor rájöttem, hogy ezt a zajt a csajkák okozza a háttérben. Végül elhárítottam az őreim az őreim az őreim az őreim, ah már házak és ahonnan már ki volt világos az őreim. Itt az őreim megfogadtam, hogy nekem elegendő volt a táborozásból az őreim soha többet nem megyek. Az őreim iskola kezdete előtt egy kicsit gondolkodtam, az őreim megint jelentkeztem és az őreim mindig, ha lehetett voltam nyáron cserkésztáborban.

Fatter Imre, regccserkészes